

תת"ע 5044/08/18 - יונס יזן נגד מדינת ישראל, שלוחת תביעות תעבורה חדרה

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 5044-08-18 מדינת ישראל נ' יונס יזן
תיק חיצוני: 10251162573

מספר בקשה: 3

יונס יזן ע"י ב"כ עו"ד נביל יונס
מדינת ישראל
שלוחת תביעות תעבורה חדרה

בפני
מבקש
נגד
משיבה

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 31.10.18.

כנגד המבקש הוגש ביום 14.8.18 כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה במהירות מופרזת, עבירה מיום 19.7.18.

ישיבת הקראה נקבעה ליום 31.10.18, אך המבקש לא התייצב לדיון, ונשפט בהיעדרו, ונדון לקנס כספי, פסילה על תנאי, ופסילה בפועל לתקופה של 60 ימים בניכוי 30 ימי פסילה מנהלית.

בבקשה מיום 15.8.19 טען ב"כ המבקש, כי המבקש הגיע בעצמו ביום הדיון לבית המשפט וביקש לדחות את הדיון למועד אחר לצורך התייצבות עורך דין; ולאחר שדיבר עם התובע וביקש דחייה עזב את אולם בית המשפט, כשחשב לתומו שאינו צריך להישאר באולם בית המשפט ויקבל זימון חדש. כן נטען, כי המבקש הינו סטודנט ורישיונו נחוץ לו לצורך הגעה ללימודים ולעבודה. עוד צוין בבקשה, כי "לבקשה לא צורף תצהיר היות וכל העובדות הינן (כך במקור, ע.פ.) בידעתו האישית של הח"מ", בא כוחו של המבקש.

המשיבה התנגדה לבקשה וטענה, כי אין כל אינדיקציה לכך שהמבקש אכן נכח באולם בית המשפט או מחוצה לו במועד האמור; וכי גרסתו אינה סבירה, שכן התובע אינו אמון על דחיית מועד הדיון, אלא בית המשפט.

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ושקלתי את מכלול הנסיבות, אינני מוצאת מקום לקבל את הבקשה.

דין

בפתח הדברים ייאמר, כי המבקש לא טרח לבסס כל תשתית עובדתית שעל יסודה ניתן לקיים את הדיון בעניינו, שעה שלא צירף כנדרש תצהיר ערוך כדין התומך בבקשה ומהווה את העובדות שבבסיס הבקשה, ודי בכך כדי לדחות את הבקשה, בהעדר תשתית עובדתית נתמכת בתצהיר מטעם המבקש. ראו רע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל פ"ד נז(6)793, ורע"פ 2474/18 יואל גולדברג עו"ד נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 26.07.2018).

יתרה מכך, המועד להגשת הבקשה הינו בהתאם להוראת סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי 30 ימים מיום קבלת גזר הדין; ובעניינו, המבקש כלל אינו מתייחס בבקשתו למועד קבלת פסק הדין על ידו, שכאמור ניתן ביום 31.10.18, לפני כ-10 חודשים, שיהיו שלא הוסבר. גם אם נניח, כי אכן המבקש סבר כי הדיון יידחה למועד נוסף והוא יקבל זימון חדש, מן הראוי היה שהמבקש ינסה לברר מה עלה בגורלו של אותו זימון חדש ולמתי נקבע מועד דיון נוסף, ואם היה עושה כן היה מגלה אודות פסק הדין שניתן בהיעדרו לפני כ-10 חודשים. מצופה היה מהמבקש, אשר על פי הנטען סבר לתומו כי ייקבע מועד חדש, לברר מה עלה בגורל התיק. תחת זאת, הוגשה הבקשה באיחור של 9 חודשים, ללא כל הסבר מדוע המתין המבקש כ-10 חודשים לאחר פסק הדין עד להגשת הבקשה בעניינו.

מעבר לדרוש, אני סבורה כי יש לדחות את הבקשה גם לגופה, כפי שאפרט להלן.

על פי סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי, בית המשפט ייעתר לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש "אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין".

בעניינו, כאמור, אין מחלוקת כי המבקש ידע על מועד הדיון, ואף נטען כי הגיע בעצמו לבית המשפט; ואין די בטענות ב"כ המבקש אודות דין ודברים שהיה בין המבקש לתובע, שעה שהמבקש לא צירף כנדרש תצהיר ערוך כדין מטעמו התומך בטענות ומהווה את העובדות שבבסיס הבקשה; וזאת במיוחד שעה שמתגובת המשיבה עולה, כי אין כל אינדיקציה לטענות המבקש. לפיכך, לא הוכחה העילה שעניינה סיבה מוצדקת לאי התייצבות.

אין גם בבקשה כל נימוק המצביע כי עלול להיגרם למבקש עיוות דין, ולא פורטו נימוקים כלשהם המצביעים על פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה; והמבקש לא הניח תשתית ראייתית המצביעה על סיכויי הגנתו.

עצם הטענה כי רישיונו של המבקש נחוץ לו לצורך הגעה ללימודים ולעבודה, אינה מבססת עילה של חשש ממשי לעיוות דין, שעה שהעונש שהושת על המבקש סביר ואין בו כדי להקים חשש לעיוות דין באופן שמצדיק ביטול פסק הדין.

לאור כל האמור לעיל, הבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר נדחית.

ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, י"ז אלול תשע"ט, 17 ספטמבר 2019, בהעדר
הצדדים.